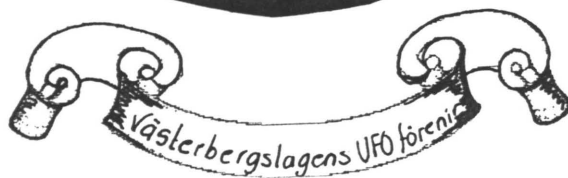

UFO NYTT

NR 4 1999

MILLENNIE 2000

1900- TALET SISTA UFO-NYTT

UTGES TILL MEDLEMMARNA I
VÄSTERBERGSLAGENS UFOFÖRENING.
4 NUMMER PER ÅR...

Västerbergslagens UFO förening

Box 99

777 23 Smedjebacken

Tele: 0240/791 35

INNEHÅLL:

- Sid 2-3 Förord av Gudrun. Julnötter...
" 4-5 Nånting föll därute i sjön.
" 6-8 Nu vill vi veta...
" 9-13 U.F.O. rapporter.
" 14-16 Norska U.F.O. rapporter.
" 17 SAS-piloter mötte U.F.O.
" 18-19 "Saxat"
" 20 Teneriffas pyramider
" 21 Intensiv spaning efter liv i rymden
" 22-27 Ur danska "UFO-NYT"
" 28 Klipp...
" 29 Svar på Jul-nötterna.

Trevlig läsning!

VI TAR MED
GLÄDJE EMOT
MATERIAL TILL
UFO NYTT!

Berömda citat

Den som inte gör dumheter
när han är ung, han gör dem
när han är gammal.

Svenskt ordspråk

Den som gräver en grop åt
andra, skall ha minst 200
kronor i timmen!

Okänd

Många skulle ha det bra,
om inte andra hade det
bättre.

Okänd

Den som väntar på något
gott, väntar ofta för länge.

Svenskt ordspråk

Chanser får man inte - de
tar man!

Okänd

Gift dig inte för pengar, det
är billigare att låna dem.

Okänd

Den som letar efter fel, hit-
tar ingenting annat.

Latinskt ordspråk

Du kan misslyckas många
gångar men är inte misslyck-
ad förrän du börjar skylla
på andra.

Olaus Petri

Ett stort hinder för lycka är
att förvänta sig alltför stor
lycka.

*Bernard le Bovier
de Fontanelle*

Skilnaden mellan en vanlig gissning och en så kallad
prognos är att den senare fordrar en akademisk ex-
amen.

Okänd

I en privatiserad sjuk-
vård kan överläkarna
med viss rätt titulera
sig värkstillande direk-
törer.

FÖRORD.

Det är ganska fantastiskt att få skriva århundradets och årtusendets sista slutord för vår tidning. Men det är svårt att komma på något riktigt intressant och viktigt att dokumentera såhär.

Jag önskar att jag kunde få se en film om tidernas gång från 10.000 år bakåt och sedan framåt. Människan har under årtusenden haft olika viktiga steg för sin utveckling, vad var viktigast för 2000 år och för 1000 år sedan? Kvinnan är fortfarande inte jämställd med mannen, om vi räknar 2000 år tillbaka. Kommer vi någonsin att bli det? Här har vi människorasen i ett nötskal. Kvinnan har i Sverige haft rösträtt sedan början av 1900-talet, andra länder ligger långt efter. Att sja om hur det skall se ut år 3000 är inte lönt, kanske det endast återstår snö, is och vita vidder då, vem vet?

Har vår ras löst energigåtan? Kan vi leva i fred? Kan vi bota dom svåraste sjukdomarna? Hur ser vi på familjelivet? Vad har vi för teknik? Sista årtusendet måste ha varit en explosion för mänskligheten. Med ström, penicillin, röntgen, månfärder, radio, dator, telefon, vägar, bilar och flyg. Alla otroliga nya material och uppfinningar.

Men den viktigaste frågan kvarstår, är vi lyckliga och nöjda? Knappast, vi jagar på, ännu har vi inte tänkt efter före. Kanske var vår bästa tid på jägarstenåldern, då jagade vi ca 4-5 timmar för mat, sedan kunde vi koppla av och göra vad vi ville, vi jagade ingen status då. Vår dyrbaraste tid nu är ledigheten, tiden att kunna umgås med våra barn och vänner. Föreningslivet eller sammankomster av intressegrupper är nog förbi, nu klarar vi oss själva med hjälp av datorn. Vi blir nog kallare individer med den kommande utvecklingen, vi behöver ingen social närhet. Familjelivet behövs inte heller, för vi har inte tid att få barn. Det kommer säkerligen att bli sällsynt i framtiden. Först måste man lösa problemet med den långa graviditeten och tiden efter, då små barn behöver sin mor. Kanske en hemma "robot". Kvinnor behöver inte män, kanske får vi kvinnor ett övertag i en framtid.

Vad har vi för målsättning? När blir vi nöjda? Kan vår utveckling vara lugnare och mera sansad? Vad är viktigast?

Nu skall man utse århundradets olika personligheter: Sport - Stenmark. Ledare: Gustav Vasa-Tyrann-Hitler.

Upptäckare: Newton, planeter mm. Spåman: Nostradamus. Kvinna: Moder Teresa. Man: Einstein. Personer som för mig är intressanta. Vi får givetvis inte glömma UFO personer, som detta århundrade har betytt mycket för att lyfta fram fenomenet. Hainek, Jenny Rendells, Clas Svahn, Torvald Bertelsen, Erling Strand, Leif Havik. Personer som under en längre tid har kämpat och har sitt namn förknippat med UFO.

Jag avslutar dessa rader med att önska Er alla ett riktigt gott slut, och ett mycket GOTT NYTT ÅR och århundrande.

Gudrun Andersson.

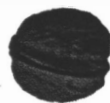

Besök gärna vår hemsida på Internet
<http://come.to/vbufo>
för mer information

Gåtor

Julnötter

1. Hur många månader har 28 dagar?
2. En bonde har 17 får, alla utom 9 dör. Hur många har han kvar?
3. Kan en man gifta sig med sin änkas syster?
4. Månaden före mig har lika många dagar som jag har. Det är fyra vokaler i mitt namn. Vilken månad är jag?

Potatissäck

En bonde ska packa 6943 potatisar i säckar. Det ska vara lika många potatisar i varje säck och han vill förstås använda så få säckar som möjligt. Hur många säckar behöver han?

Hinkvis

Flugproblem

Några flugor har fångats i en stängd glasburk. Du ställer burken på en våg, när kommer vagen att ge största utslaget?

- a. När flugorna sitter på burkens botten.
- b. När flugorna flyger runt inne i burken.
- c. Ingentenda, Vikten är exakt densamma i båda fallen.

Du har en tre liters hink och en fem liters hink. Du vill mäta upp fyra liter enbart genom att använda de två hinkarna och obegränsat mycket vatten. Hur gör du?

Snigelfart

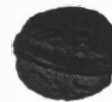
En snigel finns på botten av ett 20 meter djupt hål. Varje dag klättrar snigeln 5 meter uppåt, men på kvällen faller han 4 meter nedåt.

Nu är frågan: Hur många dagar tar det för snigeln att komma upp ur hålet?

Karamelligt

Lille Kalles mamma ska ordna födelsedagskalas för Kalle. Hon har 2257 karameller att dela ut och hon vet att Kalle vill bjuda minst 40 barn. För att karamellerna ska kunna fördelas lika hur många barn måste minst komma till Kalles kalas och hur många karameller får varje barn?

Svaren

Vill du veta svaren? Kolla då på sista sidan!

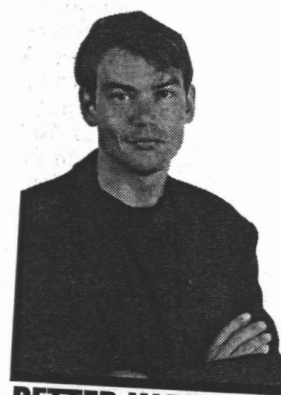
Någon tvingades följa där ute i sjön

SÖNDAG 17 OKTOBER 1999

föll där ute i sjön

Svensk militär finkammade Backsjön efter det mystiska föremålet

FOTNOT: Förra året rapporterades 522 ufo-observationer till förseningen Ufo-Sverige.

PETTER KARLSSON
Gunnarskog, Fredag

GUNNARSKOG. Sju personer ser ett ufo komma farande över vattenytan och krascha i sjön.

Strax efteråt dyker militären i sjön, kallar uppdraget för "rutinövning" och gör sig ovän med hela byn.

Välkommen till "Arkiv X" på värmändska.

Det ligger en vattenfylld roddbåt vid västra stranden, men annars är den lilla skogssjön orörd, dyster och blygrå.

Men under ytan?

Vad finns – eller fanns – egentligen där?

– Det var ett sjuådra hemlighetsmakeri här nere vid stranden, berättar Ann-Mari Gundahl, som satt på första parkett i sitt 1800-talstorp när "Operation Sjöfynd" drog i gång.

Militären smög omkring

– Överallt hade vi militärer som gick med ficklampor och smög i snåren. När vi frågade vad som var på gång, muttrade de bara "övning".

■ ■ Det är dramat som verkat skräddarsytt för agenterna Scully och Mulder i tv-serien "Arkiv X".

Den 27 juli påstår sig sju personer se ett flygande föremål slå ner med ett våldsamt plask utanför sina sommarstugor vid Backsjön i västra Värmland.

Efteråt ska de uppskatta ufots längd till cirka fem meter. Det är silverfärgat och långsmalt. Längst bak sitter något som liknar en triangelformad vinge. Ljudet påminner om en raket, men förändras till ett vinande strax före nedslaget.

■ ■ Men det är bara militären som får ta del av vittnesmålen. Familjen vägrar tala med pressen. Snart kryllar sjön av dykare. Under ett par veckor finkammas sjöbotten.

– Vi fick först veta att det var en ren "övning". Backsjöns botten skulle vara så "speciell" och "perfekt för träning". Ändå kom militärer med stora bilar och vita handskar och frågade hur det lät när det plaskade till. "Jaja, det var nog bara en fiskgjuse", sa de.

Nu kommer militärens rapport, och den gör bara ortsbefolkningen mer ilsken.

Ena halvan avslöjar att kostnaderna för "övningen" uppgick till 150 000 kronor och att man är nöjd med att "hanteringen av massmedia och nyfikna skett med gott resultat".

Andra halvan påstår först vara sekretessbelagd – bara för att en dag senare "aldrig ha existerat".

"Vi vill bara vara försiktiga"

– Nej, nej, vi har inte hittat något

ufo, säger Stellan Jansson, presschef på FO-staben i Värmland.

– Vi vill bara vara försiktiga med att släppa ut vilka metoder och vilken utrustning vi har använt. Det kan komma i orätta händer, typ mc-ligor eller ligor som opererar i öst.

Det är svar som knappast minskat spekulationerna i stugorna kring

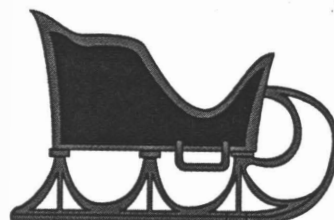
Backsjön.

■ ■ – Vad i helskotta skulle mc-ligor ha med det här att göra?! säger Ann-Maris make Kurt och fnysar förakfullt.

– Först behandlade militären oss nonchalant, och nu ljuger de igen. Det enda jag vet att de fiskade upp var en plastpåse och

en rostig burk.

Och frågetecknen snarare hopar sig.

• **VARFÖR** har ingen lyckats få en kommentar av de sju vittnena – har de i själva verket belagts med munkavle av myndigheterna?

• **VARFÖR** uppträdde militären så bryskt, spärrade av vägar och försenade skolskjutsar?

• **VAD** forslades bort en natt på ett täckt lastbilsflak?

• **OCH VARFÖR** säger man att föremålet absolut inte kan vara en del av ett flygplan eller en av misstag avskjuten robot, som många gissar?

– Militären sa till oss att det var omöjligt, att det inte finns något flygstråk över Backsjön. Men det är också lögn. Vi ser ofta hur Viggenplan stryker över stugtaket.

– Det där med flygplan var det första vi kollade, och det gav ingenting, säger Stellan Jansson.

• **Ljuger vittnena?**

– Nej, men... ja, de har säkert tyckt sig se någonting. Men det finns inget i sjön, det är vi säkra på. Du vet, det blir lätt masspsykos i sådana här fall.

• **Masspsykos?**

– Ja, det har ringt flera nu som sett saker. Bland annat en gubbe i Fagersta som sett en svart historia, en projektil av nåt slag, flyga över kåken.

"Det är något annat...?"

Men Sveriges ufojägare har en annan uppfattning:

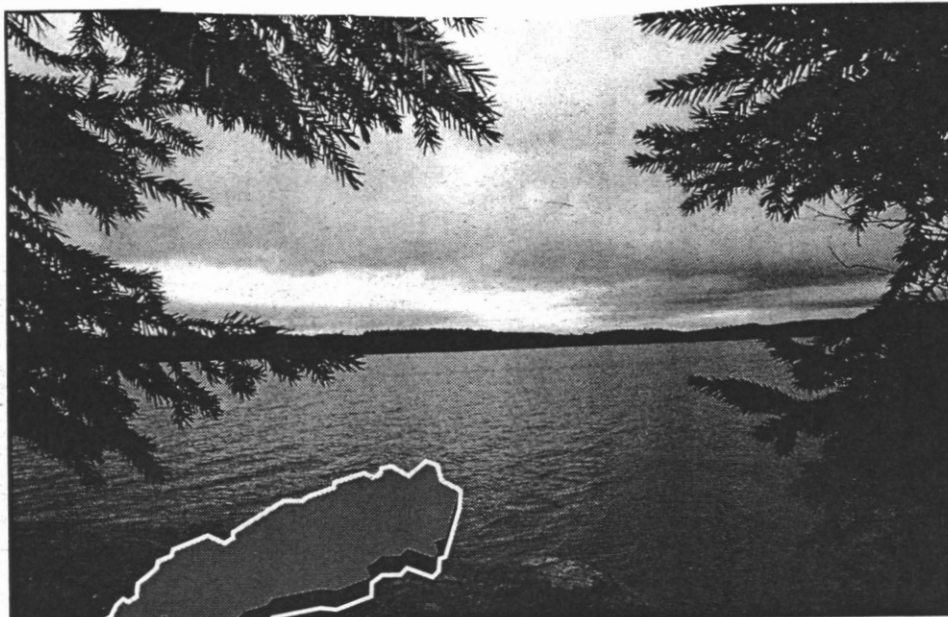
– Sedan 40-talet har det rapporterats minst 20 föremål av precis det här slaget, säger ordföranden i Ufo-Sverige Clas Svahn.

– Det är inget militärt, det är vi säkra på. Varför väntade man annars flera veckor med att dyka, i avvaktan på vittnesmålen? Nej, det är något annat konstigt.

■ ■ "Sanningen finns där ute", lyder temat i "Arkiv X", och Kurt, Ann-Mari och de andra i Gunnarskog verkar överens:

Någonting föll från himlen och någonstans under Backsjöns mörka vattenyta ruvar en hemlighet.

Aven om alla små gröna män hittills visat sig vara värmländska militärer.

Backsjön – I det ursvenska barrskogsbältet – kan ha fått besök från främmande världar. Sju vittnen såg ett föremål slå ner i sjön. Ett mysterium värdigt detektiv Scully och kollegan Mulder i tv-serien "Arkiv X".

UPPSEENDEVÄCKANDE

En punkare hoppade upp på en buss och frågade:

– Vad kostar det?

Bussföraren kastade ett öga på punkarens regnbågsfärgade hår och svarade:

– En tia för dej och en femma för papegojan du har på huvudet!

LATE DELÄGAREN

Andersson, Pettersson och Lundström har öppnat flyttfirma. A och P är flitiga och starka, En dag flyttar firman ett stort och tungt klädska till en lägenhet på 15:e våningen.

A och P sliter och till sist utbrister A irriterat:

– Vad tusan håller Lundström hus?

– Jag sitter inne i skåpet och håller fast galgarna!

NU VILL VI VETA!

Vad orsakade det mystiska hålet i isen?

**Var det en bomb? En sovjetisk satellit?
Eller något ännu värre? Drygt 30 år efter
händelsen kräver byborna att militären
lägger korten på bordet.**

TEXT: INGMARN NORLÉN FOTO: ULF RIGNER

■ Sjön Upprämen i västra Dalarna är Sveriges sydligaste fjällsjö. På avstånd syns fritidsstugorna som små fågelhol-

kar utefter stränderna och i det klara vattnet lurar ädelfisken. Kort sagt ett paradis.

Men under ytan lurar ett mys-

terium som folket i byarna här omkring har funderat på i 31 år. Vad var det som slog upp ett 500 kvadratmeter stort hål i isen en vårvinterdag 1968? Varför drog militären igång stora insatser med dykningar och provtagningar och varför mörklades sedan hela affären? Och vad är det för tegelfärgad beläggning som finns på sjöbotten där vaken slogs upp?

Malungs Finnmars byalag har nu gått till överbefälhavaren för att äntligen få ett besked om vad militären känner till i ärendet. Men försvarsledningen vill inte kännas vid att något överhuvudtaget hände i sjön den där gången.

Byalagets ordförande Tord Bergqvist säger:

— Om det nu var så att ett flygplan av misstag tappade en bomb på isen så borde väl militären kunna erkänna det så här

långt efteråt. Och om det skedde under ett hemligt samarbete med Nato under det kalla kriget, så borde det väl inte finnas några hinder mot att tala öppet om det nu, när alla vet hur det egentligen låg till med Sveriges neutralitet på den tiden.

Mysteriet kring händelsen i Upprämen har även dragit UFO-forskare till området, men i byalaget gillar man inte spekulationer om att flygande tefat eller andra farkoster från yttre rymden skulle ha landat här med en fruktansvärd smäll. De tror att svaret finns i de hemliga akterna i försvarsledningen.

Bildat förening

Vi från Hemmets Journal står på stranden av Upprämen tillsammans med Tord Bergqvist som har sammanstrålat med Börje Hellsing och Gerhard Larsson. De har bildat en före-

Året är 1968 och dykaren Eskil Säll går ner i den jätte-stora vaken för att undersöka botten. Han upptäcker att botten under hålet är täckt av en tunn skorpa, ungefär som skare på snön.

hål i isen än de hade kunnat drömma om.

Gerhard Larsson, som redan då bodde i närheten av sjön, kommer ihåg dramatiken kring hålet mycket tydligt.

— Eftersom det var den 1 april var fiskarna rädda för att bli utskrattade, för det kunde onekligen tas som ett april-skämt, men när de väl kom med sin anmälan blev det fart på myndigheterna.

Fiskarna kontaktade hem-värnsmannen Axel Olsson den 2 april. Olsson rapporterade iakt-tagelsen till försvarsområdes-staben, Fo 53 i Falun, som i sin tur skickade ett telex till milo-staben i Karlstad.

Vägarna stängdes

I ett telex den 4 april meddelade milostaben att man tänkte undersöka platsen. Enligt telex-et kunde vaken ha orsakats av "främmande eller okänd materi- el eller av explosiv materiel tillhörande krigsmakten".

— Nu stängdes vägarna av och hemvärnsmännen, som vaktade platsen, belades med tystnads-plikt. Det är klart att folk undra- de vad som stod på. Detta satte också fart på ryktesspridning- en, för det blir ju så när man inget får veta, säger Gerhard och Börje.

Åke Hermansson, som ägde stora skogsmaskiner, kontakta- des av överste Curt Hermans- son som frågade om han kunde göra en insats med en skogsma- skin. Vad som skulle göras var hemligt. Dagen efter hörde översten av sig till Hermansson och sa att det hela hade lagts ner. Förklaringen till detta skul- le kunna vara att ansvaret för undersökningen nu hade över- tagits av försvarsstabens luftför- svarsavdelning.

Börje Hellsing minns att en privatflygare från Mora Heli- kopter flög med höga militärer ombord runt området i 18 tim- mar och från brandkåren i Bor- länge rekvirerades dykaren Eskil Säll för en första under- sökning på botten. Under våren återkom personal från Försvarets forskningsanstalt flera gånger till platsen för undersökningar och ytterst hemliga dykningar.

Nu berättar Eskil Säll, numera 69-årig pensionär i Hofors, för Hemmets Journal om hur det gick till.

— Militären som anlidade mig förklarade att det här var något som jag skulle tala väldigt tyst om. Jag fick inte ens nämna för min fru vad jag skulle ut och göra. Jag och en hjälpydare flögs i helikopter till Upprämen.

Ryktena är till skada för trakten, tycker Tord Bergqvist, Börje Hellsing och Gerhard Larsson. Därför har de bildat en förening som ska försöka få klarhet i händelserna vid sjön Upprämen i Dalarna.

Det var underligt att se den storavaken uppifrån. När vi landade såg vi att stora isblock hade kastats upp och låg på isen runt hålet. Jag tänkte att det måste ha varit väldiga krafter som hade åstadkommit det där.

— Det var spännande att närma sig vaken, för det kunde ju finnas en satellit eller något annat där nere. Vi gjorde hål i isen i kanten av vaken och gick ner. Jag hittade ingenting som kunde förklara det väldiga hålet, men jag gjorde en iakttagelse: Normalt virvlas slammet upp av grodfötterna, men när jag gick på botten slutade det virvla just under vaken. Botten var där täckt av en tunn skorpa, nästan som skare på snön.

Eskil Säll fyllde två glasburkar med prover från avlagringen på botten. Han ställde dem på kanten av vaken, men han vet inte vem som tog dem med sig, polisen eller militären, men borta var de och de har aldrig redovisats.

Rester kvar

Så här efteråt tycker Eskil Säll att hela affären är underlig.

— Efter det stora pådraget förnekade militären att vi överhuvudtaget hade varit där, men senare ändrade de sig och medgav att de hade varit där men inte hittat något. Varför vingla så? undrar han idag, 31 år efteråt.

Av dykare som har undersökt botten senare har avlagringen på sjöbotten beskrivits som tegelfärgad. Där finns fortfarande rester med den färgen.

Samtidigt som det rådde upp- ståndelse kring Upprämen

hände underliga saker 15 mil norrut. I Hedsfjorden, en utbuktning av Dalälven, upptäcktes två oförklarliga isvakar. Dessa drog också till sig militärens intresse, men utan att orsaken kunde klarläggas.

Så gick åren och mysteriet i Upprämen började glömmas bort. Visst pratades det fortfarande en del i stugorna, men en ny generation växte upp och andra viktiga saker kom i förgrunden.

Men för tre år sedan kom Börje Hellsings sondotter Carina till bygden med sin sambo Peter Andersson som är ivrig amatör-dykare. Det blev upptakten till att mysteriet då kom i fokus igen.

— Peter frågade mig om det fanns något roligt att dyka efter i närheten och då erinrade jag mig Upprämen och vad som hände då. Peter gick ner och såg själv den där tegelfärgade avlagringen. Hans kamrater Håkan Eriksson och Per Andersson i Vansbro dykarklubb tog prover som har analyserats av Viaks laboratorium i Falun.

— Viak konstaterade förhöjda halter av järn och mangan men anser att det måste till en grundligare analys innan man kan yttra sig bestämt. En sådan analys kostar 40 000 kronor, pengar som vi inte har, säger Börje Hellsing.

"Inga handlingar"

Samtidigt fortsätter underlig- heterna kring Upprämen. När byalaget 1997 skrev till överbe- fälhavaren Owe Wiktorin och krävde alla sekretessbelagda

Forts på sidan 94

Nu vill vi veta!

Forts från sid 19

handlingar på bordet svarade Wiktorin:

"Inga handlingar i ärendet kan återfinnas i hemliga arkiv, inkluderande även dåvarande överbefälhavarens Torsten Rapps arkiv. I våra radarbildaarkiv finns inte heller någonting ovanligt noterat för denna del av landet aktuell tidpunkt."

OB hävdade att försvaret aldrig hade försökt mörklägga något i den här affären och att den oro som hade spritt sig bland orsbefolkningen i själva verket berodde på vad som skrivits i tidningarna.

— Både dykare och hemvärnsmän kan intyga att de beordrades tåga om det här, även om de inte skrev under några papper om sekretess. Och naturligtvis beror oron på militärens agerande och inte tidningarnas skrivelser, betonar Tord Bergqvist.

Tidigare i år kom plötsligt SMHI med ett yttrande i frågan.

— Vem som hade bett om det har vi ingen aning om, säger Börje Hellsing, men SMHI:s slutsats har inget med verkligheten att göra. Där står bl a att

det aldrig fanns någon vak i sjön, däremot en smal spricka som berodde på naturliga temperaturväxlingar. Alla vet hur stor vaken var, det finns till och med bilder på den.

Det där gav byalaget nytt vatten på sin kvarn och de krävde i ett brev i somras klara besked från försvaret. Man vill veta om någon av de seriösa teorier som har lanserats stämmer.

Testade försvaret en missil eller bomb som av misstag tappades på isen?

Var det en sovjetisk satellit? Vid den här tiden sände ryssarna upp satelliter ur Kosmos 200-serien. De hade en livslängd på en vecka. Eller finns det en förklaring som är omöjlig för militären att redovisa?

Varför är det då så viktigt att reda ut den här gamla händelsen? Tord Bergqvist, Börje Hellsing och Gerhard Larsson förklarar:

— Vi som bor här måste få veta om det till exempel läckte ut radioaktivitet och om till exempel fisken i sjön tog skada. Dessutom känns det inte tryggt att aldrig får veta vad det var som sprängde detta jättehål i vår sjö. Så länge militären inte lägger korten på bordet fortsätter ryktena och det är bara till skada. ■

Klimatforskare varnar för ny istid

Den kan bli kallt i Norden – obeboeligt – och det kan gå fort.

Av MATS LARSSON
NEW YORK. Det kom lite skrämmande vädernyheter i går.

Jordens klimat kan på kort tid ändras mycket kraftigt.

En istid kan bildas på bara några decennier.

Klimatexperterna har hittills trott att en så kraftigt klimatomslag som en istid tar flera tusen år. Men Jeffrey Severinghaus vid Scripps Institution of Oceanography hävdar att det är helt fel.

Han och hans kolleger har analyserat gaser som fångats av ismassor på Grönland. Analysen visar att när den senaste istiden tog slut – för cirka 15 000 år sedan – så gick det snabbt.

— Det tog bara några decennier. Vi har tidigare trott att det tog tusentals år men vi fann att det gick mycket snabbare, säger Severinghaus till tidskriften Science.

Jorden värms upp

Detta ser han som en allvarlig varningssignal till oss alla.

— Vi vet att jordens temperatur kommer att höjas under de kommande 100 åren på grund av växthuseffekten och det finns en avlägsen risk att detta kan utlösa en kraftig klimatförändring. Detta ger oss definitivt anledning till eftertanke.

Kallt som Kanada

Vi som bor i Nordeuropa borde ha ett betydligt kyligare klimat än vad vi har men Golfströmmen förser oss med varmare vatten söderifrån. Om den skulle sluta att fungera – det finns forskare som varnat för detta – skulle temperaturen snabbt sjunka och Sverige bli ungefär lika kallt som nordligaste Kanada.

Nu kan du boka rymdresor

Rymdkapellöpringen har börjat igen.

Men den här gången är det inte politik det handlar om. Nu handlar det om dina pengar.

Råkar du ha 720 000 kronor över?

Då kan du boka en plats i den första rymdfärden. Och researrangören Space Adventures har redan sålt 100 biljetter.

Ett billigare alternativ undersöks av flygbolagsmiljardären Richard Branson.

Han planerar att ordna resor med ett nytt bolag, Virgin Galactic Airways.

Och med hjälp av ny teknik, den

återvinningsbara Roton-raketten, kommer priset att kunna bli så "lågt" som 205 000 kronor.

Och då handlar det bara om resan.

Men Virgin har också planer på att bygga ett hotell i rymden.

Ett annat hotell planeras av Space island group. Det består av återanvända bränsletankar från rymdskyttlar och beräknas kosta 80 miljarder kronor att bygga.

Hotellkedjan Hilton planerar inga egna rymdhotell – men tar redan nu emot bokningar!

Micke lägerbrand

En skiss på rymdhotellet som planeras av Space island group. Det beräknas kosta 80 miljarder kronor

RAPPORTER.

Datum: 1999 0105, kl. ca 13.35 - 13.40.

Ort: Skinnskatteberg.

Vi låter Karin berätta med egna ord:

Jag arbetade inne i köket. Då ringer telefonen, min dotter svarar och ber mig gå ut och titta mot Emmas hus. Det är min son som ringer, han bor i Staffas (Emma bor rakt över vägen från hans ställe), alltså tittar jag mot väster, jag tror att det är en skogsbrand eller dylikt. Jag ser inget mer och vänder mig om för att gå in igen. Då får jag se över åkern ett stort ovalt intensivt klot med kort svans komma rakt emot mig, men det går sedan rakt söderut. Min son såg klotet 5 minuter längre än mig.

intensiv
vitgul

Kort svans ej lika
intensiv men ~~flykten~~ flykten
ej ~~up~~ som det gör efter
flygplan alltså inget
streck efteråt

Kontroll: Vittnet, alltså Karin, ringde själv upp Västerås flygplats, dom hade inget sett eller fått in någon rapport.

Datum:1985 01 17. Kl.ca 18.00

Ort: Borlänge

Torbjörn Lusth säger:

Vi var tre stycken personer,som var inne i köket i en lägenhet. Min sambo tittade ut genom fönstret och fick då se ett klot med rött och gult sken. Hon ropade åt oss andra att komma och titta. Det kom sakta från sydväst och gjorde en stor båge mot sydost. Jag hämtade kameran och gick ut på balkongen och knäppte,men tyvärr blev det inga kort. Sedan sprang vi ut på gården,och där stod det folk och tittade. Vi tog bilen och åkte åt samma håll som fenomenet rörde sig,men det försvann i horisonten. Vi såg det i flera minuter. Fenomenet var ca 200 meter upp i luften. Vi hörde inget ljud.

Datum: 1989 hösten,ca 21.30.

Ort: Hedemora

Jan-Olov och en kompis stod vid sjön Viggen,som ligger utanför Hedemora mot Falun. De stod och tittade upp mot himlen,det var stjärnklart. De hade just slutat sitt arbete på"Vika Bröd"i Stora Skedvi,så klockan var 21.30. När de så stod där,fick dom se ett fenomen högt upp på himlen,det var som en större stjärna,den rörde sig sakta,plötsligt stannade fenomenet och stod stilla ca 25 sek. Sedan ändrade det kurs och gick i samma hastighet som förut,det stannade igen och stod stilla ca 20 sek. Det ändrade återigen kurs,samma hastighet igen. Detta upprepades ytterligare en gång innan det försvann ur vår åsyn. Vi kan tillägga att vi även såg satelliter.

1.
Datum: 1997 09 09. Kl.22.00

Ort: Stora Skedvi

Vi var fyra vuxna personer som var ute och gick efter en byväg i södra delen av Stora Skedvi. Plötsligt fick vi se ett klotformat föremål, som vi uppfattade dök upp ur tomma intet i östlig riktning. Det rörde sig med hög hastighet norrut, med svagt fallande bana. Fenomenet hade starkt ljus med utstrålade blixtar i blått sken. Det var mest blixtar i början.

Avståndet till fenomenet var ca 5 km bort, i riktning mot Långshyttan. Samma fenomen sågs både i Hedemora och Svinö, som ligger i Husby.

Datum: 1989 04 18. Kl.23.00

ORT: Vretstorp - utanför Kumla.

Vittnet berättar:

Jag var busschaufför, och körde ifrån Årsunda, som ligger utanför Sandviken. Jag skulle till Båstad. När vi passerade Kumla, i höjd med Vretstorp, så ser jag och några passagerare ett kraftigt vitt ljussken. Vi såg det i ca 5-10 sek. Vädret var vackert. Landskapet är öppet där. Jag och dom övriga talade om det senare, och alla tyckte det var helt oförklarligt. Jag har aldrig upplevt något sådant varken förr eller senare.

Datum: 1997 06 20. Kl.23.00

Ort: Mockfjärd

Vi var fyra stycken som stod och pratade omkring midnatt, middagsmarafon i Mockfjärd. Då såg jag ett stort vitt klotformat ljussken komma från trädhöjd och stiga uppåt.

Avståndet till detta var ca 200 meter. Inget ljud hördes.

Vid ett annat tillfälle stod vi tre stycken och pratade på samma ställe som ovan, vid sjön Tansen. Då såg vi ett klot som sakta åkte horisontellt, ej högt men långt bort. Ljuset var vitt även på detta klot.

Datum: 1999 06 28, kl. 11.35.

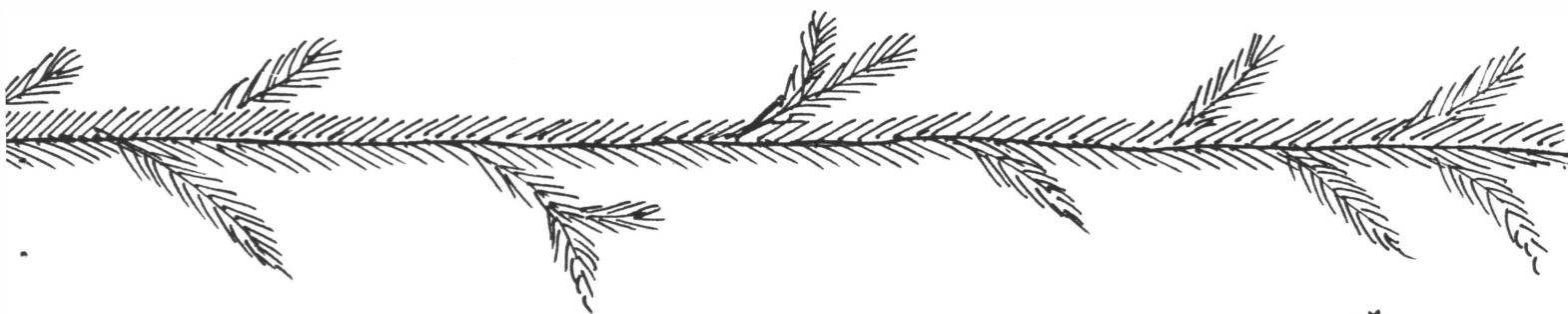
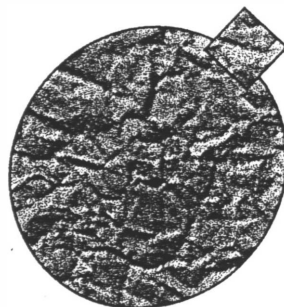
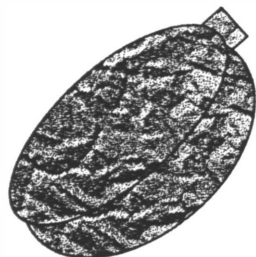
Ort: Ludvika.

Vittnet som vill vara anonym berättar:

Det var den 28 juni 1999, klockan var 11.35, det var 27 grader varmt, lätt hög molnighet, och ganska blåsigt.

Jag var på väg ut i trädgården och tittade upp mot himlen. Rätt många svalor flög ganska högt. Långt ovanför svalorna syntes något som jag först uppfattade som en hök, eller någon annan rovfågel. Föremålet föreföll cirkla runt i en snäv cirkel som dessa kan göra.

Jag hämtade kikaren och såg då något som jag först trodde var en ballong. Färgen var kamouflagefärgat, brunt och gult. Föremålet vred på sig, och jag uppfattade det som om det var platt på ena sidan. Iakttagelsen varade ca 1 minut. Plötsligt var föremålet borta.

Datum: 1999 08 ? Veckodag: Fredag.

Tid: 22.45-23.05 Obstid: 15-20 minuter

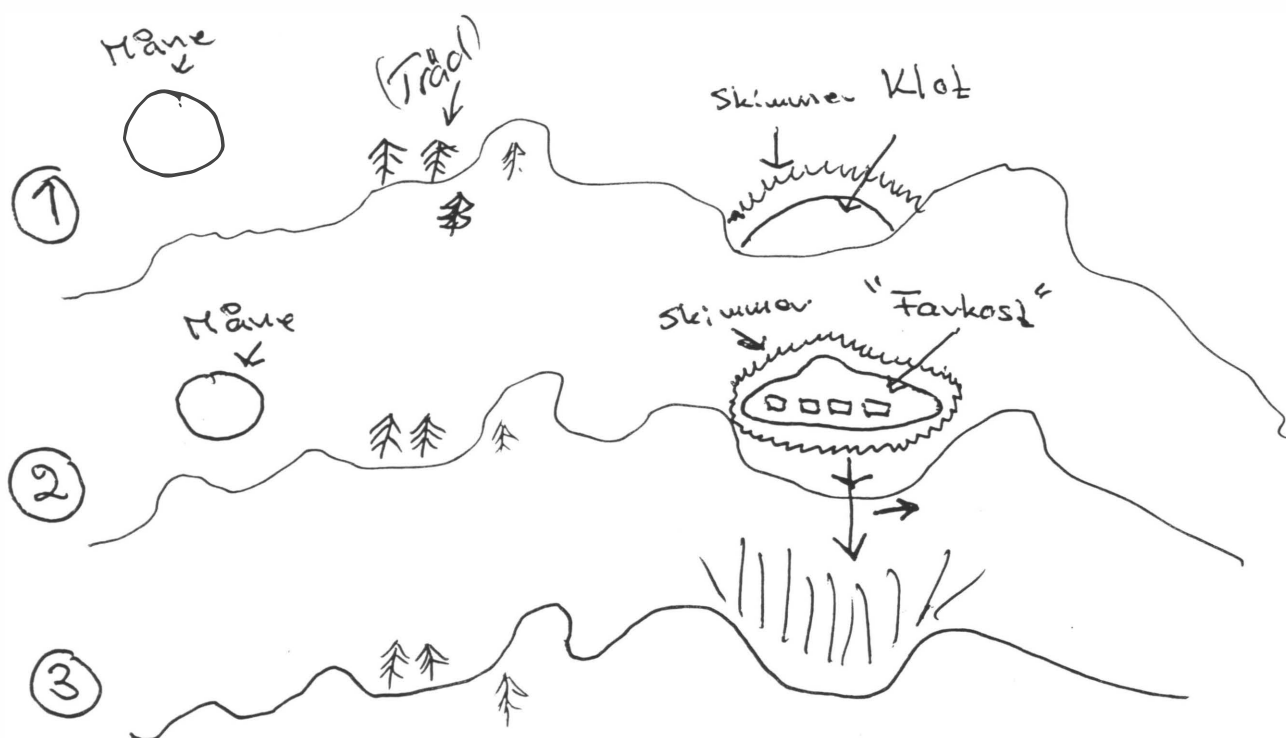
Plats: Bastberget

Namn: Anonym. Ytterligare 2 vittnen.

Vittnet berättar:

Var på väg att lägga oss 22.45, Anna gick ut för att röka, och såg då ett klot med sken som rörde sig ner bakom berget, (Bastberget) sen var det ett sken bakom berget. Kjell kom springande ut och då kom det upp igen en bit ovanför berget, och det bredde ut sig. Det var ett skimmer runt klotet. När det hade brett ut sig, så såg det ut som en stor "farkost" med en massa fönster i som lyste, det kändes som det kom närmare och rörde sig åt sidan. Sen åkte det ner igen och det var väldigt upplyst bakom berget. Sen vågade vi inte vara ute längre. Det höll på i ca 15-20 minuter.

Anna hörde några röster innan hon såg klotet, som sedan var var spärlost borta när hon såg klotet.

NORSKA UFO-RAPPORTER.

ur

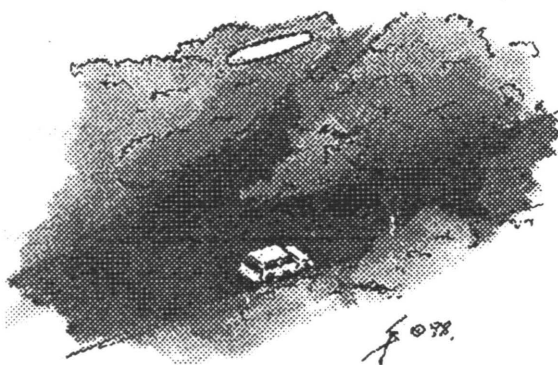
Norska UFO-tidningen.

Namdalseid

Någon gång i september eller oktober 1992 vid 03.30 tiden var två kvinnor som vill vara anonyma, på väg från Steinkya till Namsos, de fick denna upplevelse under hösten 1992.

Klockan var vid 3-tiden på natten. Vi befann oss på Namdalseidet på en lång öde sträcka. Plötsligt såg vi ett starkt ljus bakom oss. Min vännina blev bländad i backspegeln, och höll på att köra av vägen. Bilradion slutade plötsligt att fungera, och hon stannade bilen. Vi trodde först att det var en långtradare med helljuset på, som ville förbi oss. Det kom så snabbt, därför stannade hon bilen. Till vänster om oss var det skog, där såg vi ett flouraktigt sken i grönt och vitt ljus mellan trädtopparna. Föremålet var helt slätt - som en cigarr, den var bländande och ljudlös. När jag försökte att fastslå storleken i jämförelse med bilen, var den ca 10-12 meter.

Min vännina blev rädd och ville inte låta mig gå ut och titta närmare. Så vi körde i full fart därifrån. Radion startade igen efter en stund när vi kört från platsen. Temperaturen var ca 10 grader varmt, det var klart och vindstilla.

Namdalseid, september/oktober 1992.

Gullholmsstranda i Namsos.

I februari 1994, vid 22.00 tiden, var Vidar Smines (18 år) ute för att titta på himlen då följande inträffade:

Jag cyklade en tur till Gullholmsstranda (en bydel väst om Namsos, ned mot Namsos fjorden). Jag hade lagt mig på en klippa för att titta på stjärnorna, jag letade efter stjärnskott. Allt var helt stilla. Efter ca en kvart, hörde jag ett visslande ljud norr om mig, på min bakre högra sida. Jag vände mig om efter ljudet och fick se ett cigarrformat lysande föremål endast 150 meter från mig, den flög i sydvästlig riktning. Objektet hade samma höjd och riktning hela tiden. Ljudet avtog vartefter avståndet ökade från mig. Föremålet försvann snabbt efter endast 35 sek., farten var hög. Föremålet kom från fjället som var högre än föremålets höjd. Med den farten måste det ha varit svårt att styra, utan att kollidera någonstans. Det var ca -5, vindstill och klart väder. Storleken på föremålet var ca 10-15 meter.

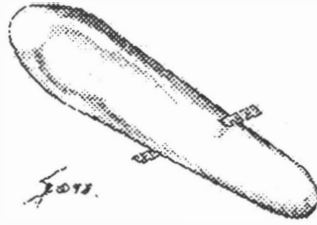
Gullholmstranda, februar 1994.

Namsenfjorden 18 juli 1997 kl.16.00

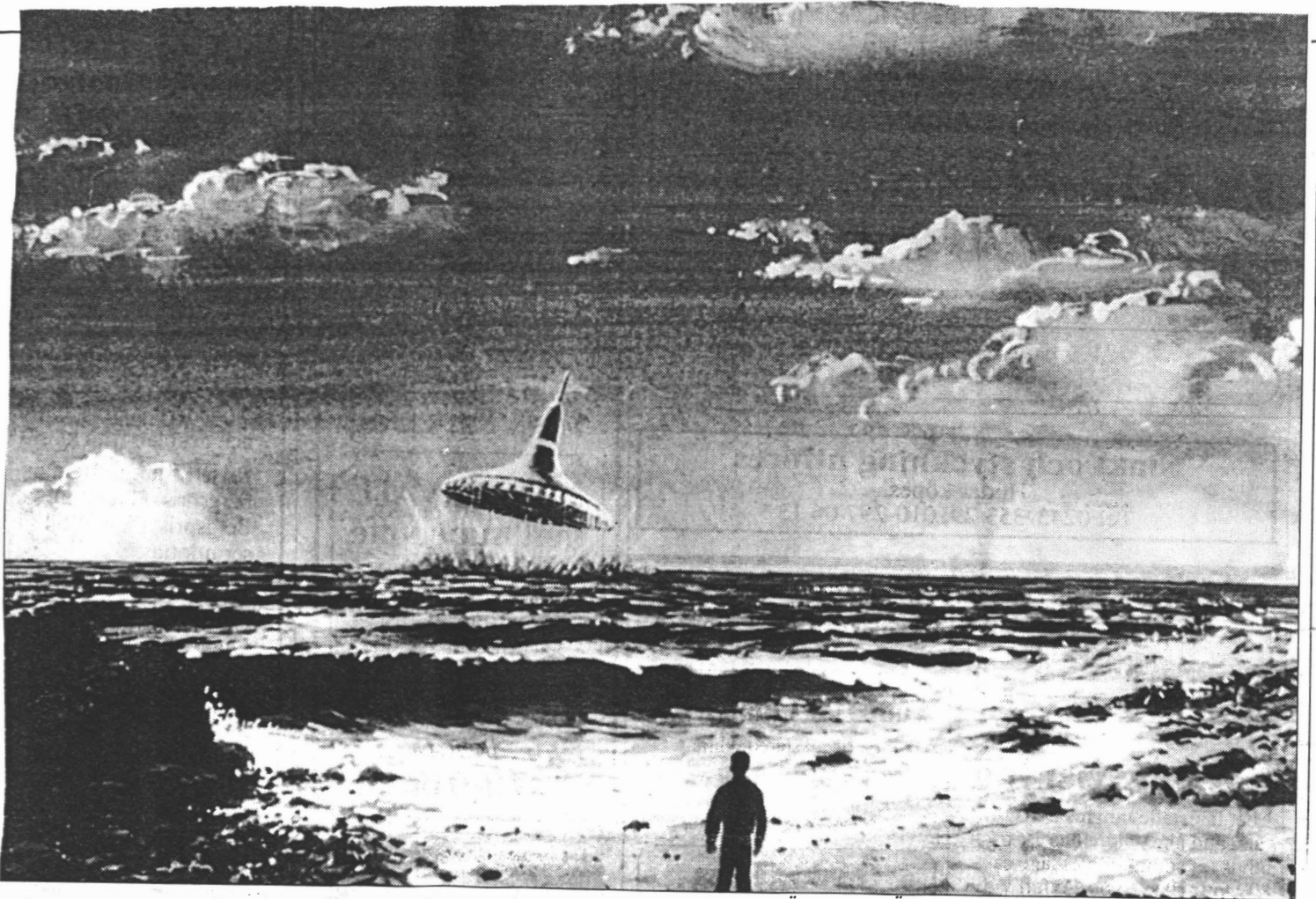
Runar Hegdahl från Bangsund hade följande upplevelse sommaren 1997.

Anders Watnan och Runar kom körande med båt in i Sundsråsa, kl. var ca 16.00. De blev uppmärksamma på ett självlysande föremål över ön Skjaerpa i Namsenfjorden. Avståndet från båten och till föremålet var ca 200 meter, längden runt 15-20 meter och omkretsen 5-6 meter, mitt på fanns vingar som lutade bakåt. Dessa var ca 1 m. långa.

Efter några minuter började föremålet att sätta fart, tills den försvann i en otrolig hastighet i nordlig riktning över Otterøya. Hela obs-tiden varade i ca 3-4 minuter. Inget ljud kunde höras, det var klart, torrt, och lätt vind. Temperaturen var ca 20 grader. Vinden kom från nordost, alltså samma riktning som objektet sågs ifrån. Då borde ljud hörts om det varit något.

Namsenfjorden, 18. juli 1997.

Den 24 september 1961 såg polacken Czesaw Kawecki ett "USO" stiga upp ur Östersjön. Överdelen liknade ett ubåtstorn med en antenn.

ILUSTRATION: DESZŐ SITENOCZKY

SAS-PILOTER MÖTTE UFO

Flygledare på Kastrup:

Av PETER BJÖRNEBLAD och JENNIFER WEGERUP
LONDON. De är vana vid stridsflygplan.

Men det flygande föremål Jas-experterna på Saab mötte under en flygning var något annat.

Enligt piloten var det ett Ufo.

Två SAS-plan och ett Sabena-plan såg samma sak.

Det var en privatjet från Debonair med 96 platser som den 3 februari mötte ett Ufo, ett oidentifierat flygande föremål.

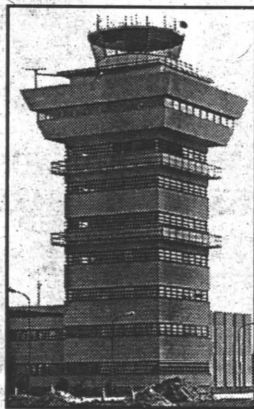
Planet var på väg från Linköping till engelska Humber-side.

Ombord fanns Saab-anställda som arbetar med Jas-projektet.

– Vi har ett utbyte med British Aerospace. Vi har tre flygningar i veckan, berättar Lars Jansson, biträdande informationschef på Saab.

Såg rött, starkt sken

Enligt honom har ingen av de anställda sagt att de upplevt

I flygledartornet på Kastrup fick Sören Schütt rapport från fyra olika plan om samma märkliga starka ljussken. Foto: POLFOTO

något märkligt.

– Nej, vi känner inte till något om det här.

Men piloten på planet har lämnat en utförlig rapport till brittiska luftfartsverket som utreder händelsen.

"Fyra plan såg samma sak"

Han såg plötsligt ett mycket starkt ljussken som närmade sig med hög fart.

– Piloten har rapporterat att det var ett rött starkt sken. Objektet stannade plötsligt till, sen försvann det längs planetets sida i oerhört hög fart, säger Franco Mancassola, chef för Debonair.

Planet befann sig då över vatten i närheten av danska Jylland.

Fyra såg samma sak

Sören Schütt i flygledartornet på Kastrup berättar att fyra olika plan såg ljusfenomenet.

– Förutom Debonair-piloten rapporterade två SAS-plan och ett Sabena-plan om samma sak.

Besättningarnas beskrivningar av hur föremålet flög varierar beroende på var planen befann sig. Men alla talar om ett bländande sken och ett föremål som rörde sig fort.

– Debonair-piloten verkade ha varit närmast. Han var mycket uppskakad, jag pratade med honom och minns det väl, säger Sören Schütt.

– När jag var ute och flög häromdagen spanade jag ut över ena vingen samtidigt som jag hörde flygkaptenens röst i högtalaren. Då slog det mig att flygkaptenen kunde hålla låda och klaffen samtidigt.

En SAS-pilot trodde att det var ett atmosfäriskt fenomen.

Men besättningen i det andra SAS-planet och Sabena-planet sade också att de aldrig sett något liknande.

Ingen förklaring

– Ett okänt föremål har även synts på radar en kort stund, ungefär fem minuter efter det att flygplanen sett något, sade i går en taleskvinna för brittiska luftfartsverket, Civil Aviation Authority.

Inga militära flygplan ska ha funnits i området.

– Det var också ett stort område som de fyra olika planen befann sig på, och de var över vatten, så det kan inte förklaras med ljusfenomen från marken, säger Sören Schütt på Kastrup.

Alla besättningarna säger att de är säkra på att det inte var norrsken, en satellit, och absolut inget annat plan.

– Jag har jobbat här i 25 år och sånt här brukar få en naturlig förklaring rätt fort. Men inget har kunnat förklara den här händelsen, säger Sören Schütt.

Studiecirkel om UFO

LUDVIKA ABF i Ludvika har många studiecirkelämnen på programmet. Och det senaste ämnet som studieförbundet tagits upp, tillsammans med Västerbergslagens UFO-förening, är UFO. För någon vecka sedan startade den första UFO-cirkeln och intresset ser ut att vara förhållandevis stort då träffen samlade sju deltagare. Den första träffen rapporteras ha varit lyckad. Det blev dock inte så mycket tal om oidentifierade främmande farkoster.

Europas rymdorganisation utforskar Mars

PARIS (FLT-AP)

Nu ska också Europa utforska planeten Mars. Det är den europeiska rymdflygorganisationen ESA som ska skicka i väg en Marssond vid årsskiftet 2002/2003.

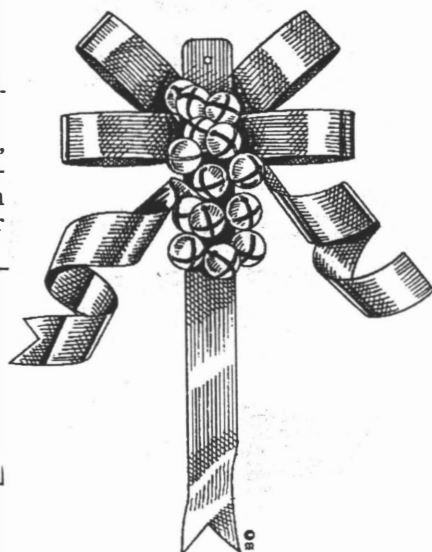
Sju andra instrument i själva sonden ska samtidigt göra andra markobservationer och mäta atmosfärens sammansättning.

Mars Express är bara en av flera internationella sonder som kommer att skickas i väg till Mars i början av det nya

Sonden beräknas nå fram till den röda planeten sex månader senare.

Strax innan sonden, "Mars Express", går in i bana runt Mars kommer en landare att frigöras och ta mark på planeten för att mäta temperaturer och ta prover på ytmateriel.

seklet. Den japanska "Nozoni" väntas nå Mars år 2004 och en fransk sond ska förhoppningsvis landsätta ett nätverk av meteorologiska och geofysiska forskningsstationer på Mars år 2005.

Stjärnmätningar gjorde universum yngre

WASHINGTON (AP/FLT)

Nya precisionsmätningar tyder på att universum är omkring tolv miljarder år gammalt, något yngre än tidigare beräkningar. Det uppger ett lag astronomer vid den amerikanska rymdstyrelsen Nasa.

Gruppen har enligt sin chef, Wendy Freedman, arbetat i åtta år med att mäta avståndet till 800 utvalda stjärnor för att kunna konstatera med vilken hastighet som universum utvidgas.

Att fastställa denna hastighet, som kallas Hubbles konstant, var en av de viktigaste uppgifterna när rymdteleskopet Hubble konstruerades och sändes ut i en bana runt jorden.

Mötte kritik

Enligt Freedman accelererar galaxerna enligt de nya rönen med 70 kilometer per sekund. Siffran har en 10-procentig felmarginal.

Uppgiften från Nasa kritiserades omedelbart av astronomen Allan Sandage vid Pasaden

naobservatoriet som sökt efter Hubbles konstant sedan 1968. Han hävdade att Nasas siffror var för höga och att den korrekta siffran troligen var omkring 55 vilket skulle innebära att universum är mellan 14 och 18 miljarder år gammalt, beroende på hur stor massa som man förutsätter totalt existera.

Uppgifterna om ett ständigt expanderande universum stöder teorin om Big Bang, en smäll varifrån all materia spräds ut.

Första solsystemet som liknar vårt eget hittat 44 ljusår bort

SAN FRANCISCO (FLT-AP)

Rymdforskare har hittat ett första solsystem som liknar vårt eget ute i världsrymden. Systemet innehåller tre stora planeter som snurrar runt stjärnan Ypsilon Andromedae 44 ljusår bort.

Upptäckten tyder på att många av vår galax 200 miljarder stjärnor håller sig med planeter, enligt Debra Fischer vid San Francisco State University.

Planeter verkar kunna bildas mycket lättare än vi trott, och det tyder på att Vintergatan sjuder av planetsystem, säger Fischer.

De planeter som forskarna

tidigare upptäckt har varit ensamma runt respektive stjärna.

Den innersta av planeterna runt Ypsilon Andromedae är minst 3/4 så tung som vår största planet Jupiter, och har en omloppstid på 4,6 jorddygn. Jupiter är 318 gånger så stor som jorden. De andra två upptäckta planeterna är ännu större: Den näst innersta är dubbelt så tung som Jupiter, och har en omloppstid - alltså ett år - som motsvarar 242 jorddygn. Den yttersta jätten är fyra gånger så tung som Jupiter, och fullbordar ett varv runt stjärnan knappt vart fjärde år.

Planeter som påminner om jorden är inte troliga i dylika

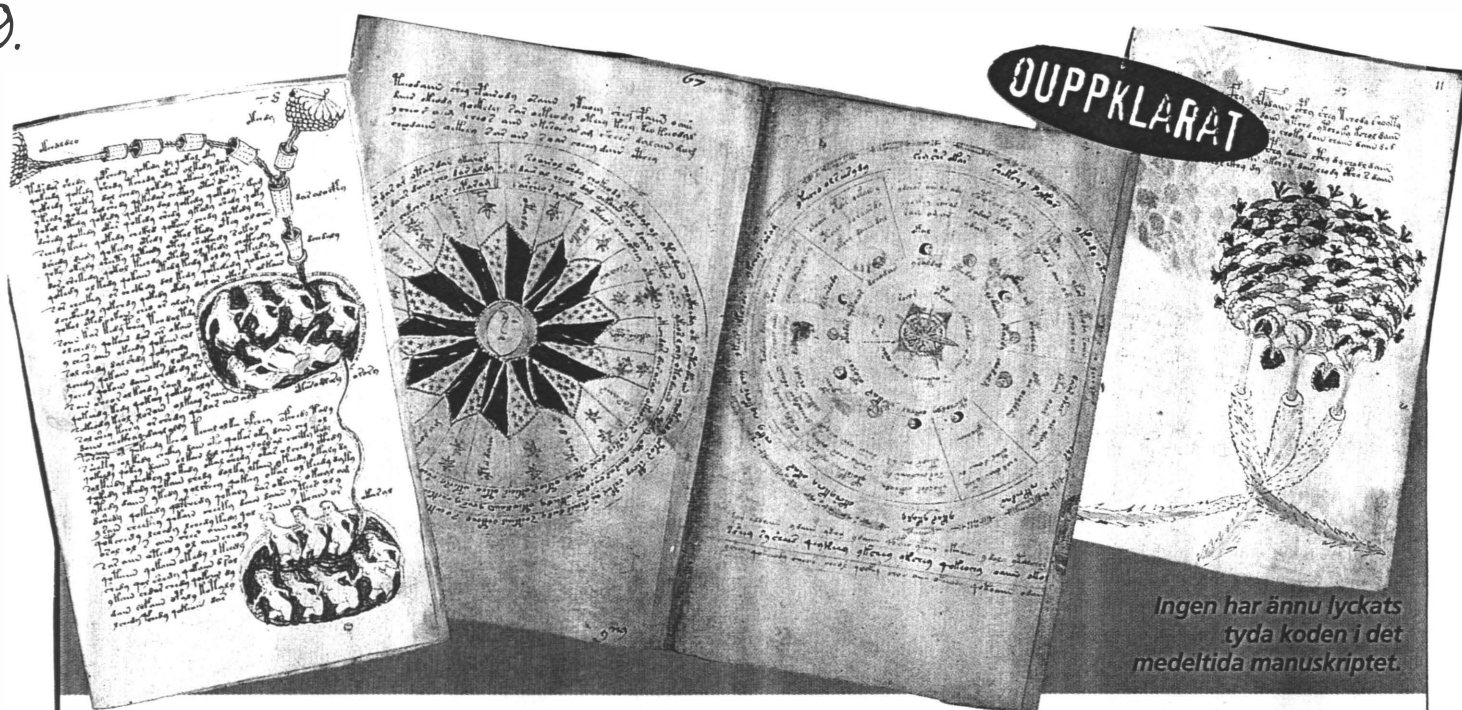
solsystem, eftersom de krafter jätteplaneterna skapar i sina elliptiska banor snabbt skulle sparka iväg småsyskonen ut i tomma rymden.

Skym av solen

Ypsilon Andromedae kan utan problem ses med blotta ögat, men fram till i juni skymmer den av solen.

Jag är förbryllad över hur ett sådant system med Jupiterliknande planeter kan ha skapats. Detta kommer att ställa till det för vår teori om hur planeter kommer till, säger fysik- och astronomiprofessor Geoffrey Marcy vid San Francisco State.

Fullt av stjärnbilder och växter, som inte existerar:

Gåtfullt manuskript förvirrar forskarna

KRYPTOGRAFI I det amerikanska Yaleuniversitetets bibliotek finns det unika medeltida Voynichmanuskriptet. Dess 210 sidor är rikt illustrerade med färggranna bilder av egendomliga växter och astronomiska kartor och symboler för att inte tala om ett brett urval av nakna kvinnor.

Inte nog med att teckningarna tycks föreställa växter och stjärnor, som inte existerar – manuskriptets text har dessutom skrivits i en kod, som fortfarande inte är uttydd. Ingen har alltså den blekaste aning om vad det handlar om.

Manuskriptet har inte skrivits med latinska bokstäver eller i andra kända

skriftsystem, men där finns enstaka igenkännbara element: tidiga arabiska siffror, gamla alkemistecken och latinska stenografiska förkortningar.

En del symboler uppträder så oregelbundet att det är osannolikt att de står för bokstäver. I ett avsnitt om djurkretsens tecken står månadernas namn plötsligt med latinska bokstäver.

Voynichforskarna känner sig ganska säkra på att boken skrivits av mer än en person. Skillnader i handskriften samt frekvensen av vissa ord och tecken tyder starkt på att minst två personer har varit inblandade. Men trots de små skillnaderna är det tydligt att samma ord och

tecken uppträder regelbundet hos de båda författarna. Detta närmar sig bevis för att texten inte är bedrägeri, anser bl a Voynichforskaren Prescott Currier, USA. Det är mycket svårt för två människor att var för sig skriva ned slumpvisa meningslösa ord och sedan ändå hamna på samma frekvens av bestämda tecken.

Författaren är möjligen den engelske alkemisten och vetenskapsmannen Roger Bacon, som levde på 1200-talet. Det står i varje fall i ett brev från 1666, som hör till boken. Det framgår av brevet att en av bokens tidigare ägare, den tysk-romerske kejsaren Rudolf II som dog 1612, hade upptäckt att Bacon var upphovsman till boken.

År 1912 hamnade boken hos den amerikanske bokhandlaren Wilfred Voynich. Han hade hittat den i biblioteket i ett jesuitkollegium i Italien. Via ett par ytterligare mellanhänder hamnade boken på Yales bibliotek.

Fontän av antimateria i Vintergatan

ASTRONOMI Cirka tretiotusen ljusår från jorden sprutar en triljon kilometer lång fontän av antimateria ut ur Vintergatans centrum. Det visar nya mätningar från världens största rymdteleskop,

Compton Gamma Ray Observatory. Som namnet antyder observerar teleskopet gammastrålar, som är den mest energirika form av strålning man känner till.

Strålningen uppstår när en elektron möter sin motpart, den positivt laddade antielektronen, positronen. Mötet slutar med att antimaterian och

den normala materian utplånar varandra i en enorm energiurladdning. Därför kan man inte observera antimaterian, bara den frigivna energin.

Forskarna vet inte vilka processer som skapat den stora mängden antimateria. Positronerna kommer kanske från radioaktiva ämnen skapade i supernovaexplosioner, eller så bildas de nära svarta hål.

Med lögnen kan man kanske ta sig fram i livet, men man kan aldrig vända åter.

Ryskt Ordspråk

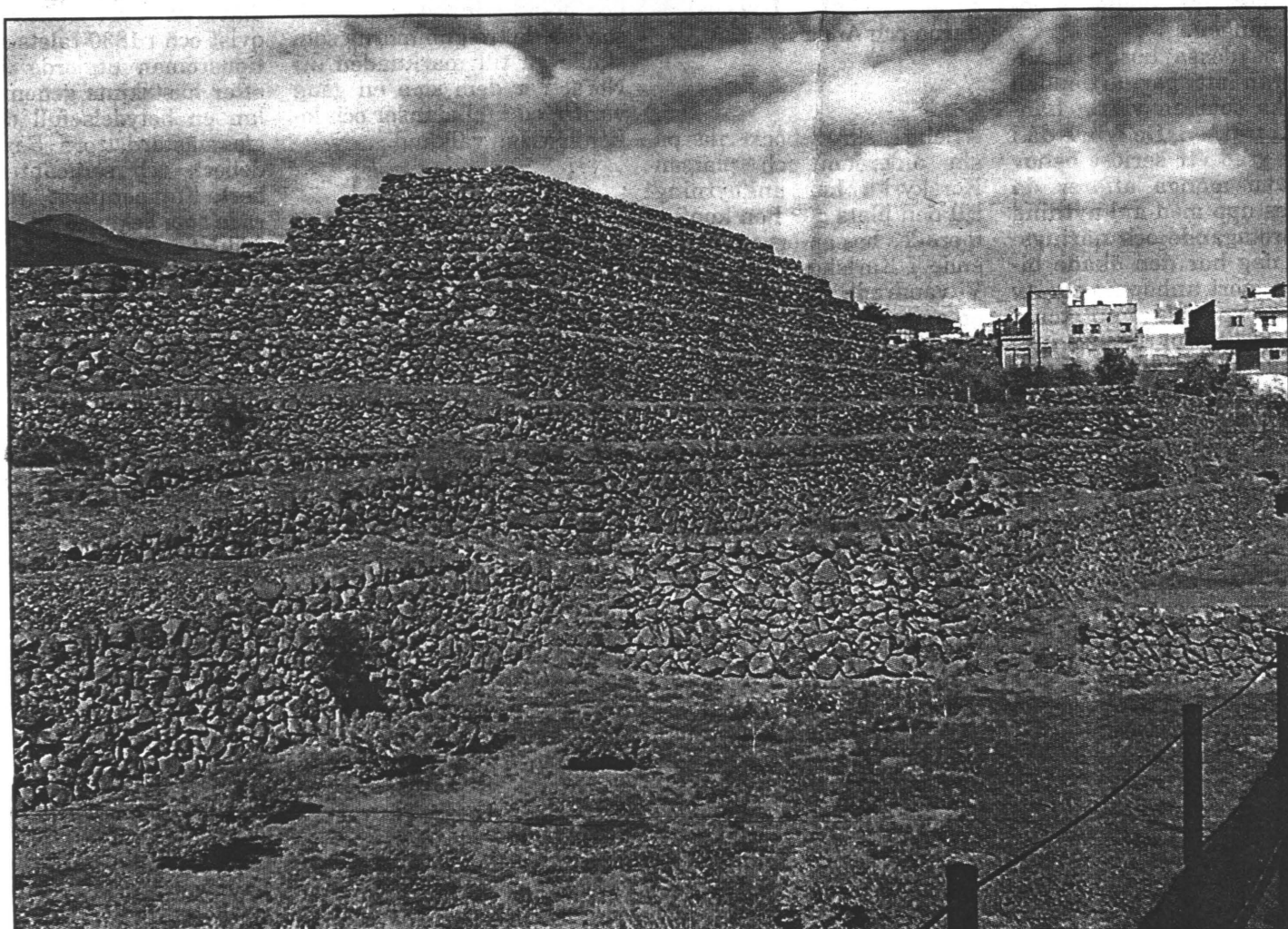
Ålderdommen är en tid när man inte kan komma ihåg allt det man aldrig skulle glömma.

Okänd

Fattigdom är inte att äga lite utan att sakna mycket.

Seneca

Teneriffas pyramider

Jodå, det finns pyramider även på den kända Kanarieön Teneriffa. Mitt intresse väcktes av en artikel skriven av slagrutemannen Thord Neumüller. Jag har tidigare besökt Teneriffa ett flertal gånger, men aldrig har jag då hört talas om pyramider. Vid mitt besök på ön nu i januari, passade jag på att besöka utgrävningsområdet.

Området är beläget i Güimardalen, strax söder om staden Santa Cruz. Bästa sättet att ta sig dit är med hyrbil. De organiserade turistturerna är ännu så länge sparsamma. Inträdet kostar 1 200 pesetas och man har öppet till kl. 18 varje dag.

Norrmannen Thor Heyerdahl var den förste vetenskapsmannen som insåg värdet av pyramiderna i Güimardalen, detta sedan några amatörer, som förgäves sökt skapa intresse för pyramiderna, sänt Heyerdahl ett urklipp ur en lokal tidning. Arkeologerna på öarna brydde sig aldrig om att undersöka dem, eftersom de trodde att det bara rörde sig om gamla stenhögar efter de första spanjorernas jordbruksarbete.

1990 gick Heyerdahls vän Fred Olsen med på att rädda pyramiderna genom att köpa upp området och finansiera en kulturpark och en stiftelse för internationell arkeologisk forskning om kulturens begynnelse och spridning (FERCO).

Den senaste pyramiden grävdes ut så sent som 1997. I december 1997 öppnades området för turistbesök. Anläggningen är välplanerad och

överskådlig. Vid entrén kan man få ett enkelt stencilerat blad med de viktigaste uppgifterna. Där finns även en sal där man får se ett informativt bildspel om sambandet med de sydamerikanska pyramiderna.

Pyramiderna är av trappstegstyp, alltså släkt med de sydamerikanska – även den äldsta i Egypten – Sakkarapyramiden. De tros vara byggnadsverk gjorda av soldyrkare, och pågående arkeologiska utgrävningar påvisar, att en håla under en av pyramiderna har använts som bostad av Teneriffas urinvånare guancherna.

Inom området finns även ett av de tre äldsta husen i dalen – Chacona-huset, som är "K"-märkt och innehåller en utställning för den intresserade.

I området finns också en fullstor kopia av Heyerdahls vassbåt "Ra 2" – bara den var en upplevelse att se. Den var mindre än jag föreställt mig, det var ändå sju man som korsade Atlanten med den.

Det lär finnas pyramider av liknande typ även på Sardinien och Sicilien.

Vid ditt nästa besök på Teneriffa: Låt solbrännan vila sig en dag och gör dig tid att besöka pyramiderna. Det är en annorlunda turistupplevelse som ställer frågor om vår kulturens spridningsområde.

PEPE

Intensiv spaning efter liv i rymden

STOCKHOLM (FLT)

Tanken på att det kan finnas liv i universum, annat än på jorden, har alltid fascinerat människan. I dag söker världens astronomer med större intensitet än någonsin tidigare efter tecken i rymden som kan tyda på liv. Än så länge har sökandet varit resultatlöst.

Så sent som i början av 1900-talet var man ganska övertygad om att planeten Mars var befolkad.

– Man tog det för givet. Planeten såg ju bovänlig ut, berättar docent Stig Wramdemark på institutionen för astronomi vid Lunds universitet.

Ganska snart insåg man dock att så inte var fallet och i dag kan man utesluta någon högre livsform i vårt solsystem.

1960-talet var det decennium då rymdkapplöpningen och rymdforskningen drog i gång på allvar. Förutom färder kring jorden och turer till månen startade det så kallade SETI-projektet. SETI, Search for Extraterrestrial Intelligence, var ett projekt där man försökte fånga in radiosignaler från rymden i sökandet efter utomjordiskt intelligent liv.

Snabb utveckling

Utvecklingen har gått oerhört snabbt framåt sedan 60-talets enkanalsmottagare.

– Man letar fortfarande våldsam och mycket efter signaler. Idag har man en otrolig räck- och spännvidd jämfört med på 60-talet, säger Stig Wramdemark.

Sedan 1985 drivs ett META SETI projekt i USA där man i dag söker efter signaler inom 160 miljoner radiokanaler över himlavalvet.

Signalerna fångar man in med radioteleskop samtidigt som man ständigt skickar ut signaler i rymden för att tala om att vi finns.

– Det finns några få signaler som det inte finns någon naturlig förklaring till, men att det skulle vara något som tyder på kommunikation med en annan livsform är uteslutet, fastslår Stig Wramdemark.

Just nu är många astronomer världen över inne i en intensiv planetsökarperiod. Vintergatan är full av stjärnor med liknande egenskaper som vår egen sol. Kring en del av stjärnorna kretsar planeter, forskarna kallar dem exo-planeter. Hittills har man funnit ungefär 15 stycken sådana planeter, eller planetliknande saker som Stig Wramdemark föredrar att kalla dem.

Enormt stora

– Planeterna man har upptäckt ligger väldigt nära sin moderstjärna och är enormt stora, de flesta är större än planeten Jupiter. Det blir en urvalseffekt eftersom det är dem man lättast upptäcker, fortsätter han.

En stjärna som omges av planeter avslöjar detta i sin rymdrörelse. En ensam stjärna har en helt likformig rörelse både i djupled och sidled. Om det däremot finns en planet påverkas stjärnan så att dess rörelse ser "vinglande" ut.

– Man har ännu inte kommit så långt att man kan avgöra huruvida någon av planeterna kan ha liv. Det är ett långt senare steg. Man har över huvud taget ingen aning om vad dessa planeter består av eller hur de ser ut, säger Stig Wramdemark.

Astronomi är en noggrann vetenskap om enorma storheter.

Forskningen i Sverige är koncentrerad till fyra platser: Uppsala, Stockholm, Göteborg och Lund. Inriktningen på forskningen varierar på de olika platserna.

Stig Wramdemark berättar att vid Lunds universitet håller man på med att analysera den enorma mängd data som skickades ner till jorden från en sa-

Vinglar

Man studerar även stjärnors positioner och kan nu bestämma avståndet till dem på ett mycket bättre sätt än tidigare.

– Det gäller studier i vår närmiljö, de närmaste 1 000 ljusåren. En biprodukt av detta är naturligtvis att se vilka stjärnor som "vinglar" fram och kan ge misstanke om att det finns planeter kring den, säger Stig Wramdemark.

UFO, oidentifierade flygande objekt, är ingenting som dagens astronomer vare sig tror på eller sysslar med.

– Det är ju nästa alltid så att det är någonting som någon enskilda person upplevt bakom krönet och man kan ju vända på resonemanget och säga så här: Om vi själva var intresserade av att besöka en annan bebodd planet skulle vi väl aldrig bete oss på liknande sätt. Det kan jag inte tänka mig. Vi skulle försöka ta kontakt på något vis. Inte vara så hemlighetsfulla och mystiska som alla dessa iakttagelser är. Bara det visar att allt det där bara är påhittat, säger Stig Wramdemark.

– Men det är klart, man ska aldrig säga aldrig. Fast själv vill jag ha bättre bevis för att tro på det.

TORBJÖRN
KRISTOFFERSSON

NASA HAR KUNSKAP OM UFO.

Ur danska UFO NYT.

Källa CNI NEWS,nr 9 och 10,1999.

Översättare Gudrun Andersson.

Clark C.Mc Clelland som beskriver sig själv som rymdfarts ingenjör på Cape Canaveral,på Kennedy Space center. Han är på gång att utge explosivt material om UFO och främmande väsen. Materialet som han har,har varit okänt under de senaste 40 åren.

Såg von Braun ufonaterna från Roswell?

Clark C.Mc Clelland berättar: Genom många år har jag tjänstgjort inom vårt nationella rymdfarts-program,där jag utvecklade erfarenheterna med att lära mycket av de tyska vetenskapsmännen som kom till USA under operation Paper Clip,efter andra världskriget. Dessa män var eliten inom Adolf Hitlers tyska raketprogram. Jag hade många tillfällen att tala med dr.Wernher von Braun,som var ledare för elitgruppen,det fanns åtskilliga andra vetenskapsmän som gjorde tjänst vid ABMA (Amy Ballistics Missile Agency),och personalen vid Cape Canaveral. Samma män arbetade på det nyupprättade National Aeronautics och Space Administration NASA.

Under mötena i MFA (Manned Flight Awareness),som hölls i Cocoa Beach,kunde jag prata fritt med vetenskapsmännen och speciellt dr. van Braun. Vid ett tillfälle tog han och jag en paus till Cocoa Beach Ramada Inn. Jag visste att han och andra tyska vetenskapsmän hade varit på platsen 1947 för kraschen. De utförde några försök med V-2 raketer från White Sands testområde. Denna natt ställde jag honom några frågor om Roswell händelsen,det fick honom att höja ögonbrynen.

Var Roswell händelsen ett faktum,och fanns det ett utomjordiskt skepp med döda varelser. Var det möjligt att komma in i området för händelsen? Dr. von Braun var rökare och han tänkte nu,han funderade en stund och sedan började han att berätta om sina undersökningar av det störtade föremålet. Han berättade om en överraskande händelse och jag fick lova ,att inget berätta varken för tidningar,media eller TV. Jag har aldrig brutit löftet. Nu är han död och allt utspelades för 50 år sedan,så jag kan avslöja vad jag hört.

Dr. von Braun förklarade varför han och hans kollega blev hämtade till platsen för kraschen. De flesta militära personerna var hållna tillbaka.

De företog en analys av det tunna. Han berättade för mig att föremålet inte var av metall som vi känner till det här på jorden, utan av något biologiskt - något som liknade hud. Jag visste inte vad det bestod av och tänkte att föremålet måste vara "levande". Det fanns även lik, och de blev tagna till ett medicintält. De var små, mycket skrovliga, och de hade stora huvuden. Deras ögon var stora. Huden var gråaktig.

Hans undersökning av vraket gav honom problem, materialet var mycket tunt, aluminiumfärgat, som tuggummit är inpackat i. Det var mycket lätt och extremt starkt. Föremålets inre var mest utan utan instrument, det verkade som om varelserna och föremålet var av samma enhet.

Vem var Mc Clelland?

Clark C. Mc Clelland hävdade själv, att han arbetat för NASA från 1958 till 1992, då han drog sig tillbaka. Han säger att han arbetade för projekt som Atlas Titan. Bemannade missioner som Mercury, Gemini Apollo, rymdfärderna och planläggningen av International Space Station Iss. Han säger även att han stod i spetsen för National Investigations committee på Areal Phenomena (NICAP) och Mufual UFO Network (MUFON) och KSD och Cape Canaveral. Det ser faktiskt ut som Clark Mc Clelland inte är en fantom utan en person av kött och blod. Flera personer kan styrka hans bakgrund.

Walter Kollosch är nu pensionerad, men bor kvar i närheten av Cape, där han arbetat i många år hos NASAs underrättelse Martin Company. I början av 1960-talet arbetade Clark Mc Clelland också för Martin Company. Clark Mc Clelland var då tecknare, och han arbetade tillsammans med Walter Kollosch på Gemini-programmet. Clark Mc Clelland reste senare till Boeing Company men blev sedan på Cape.

Walter Kollosch minns att Clark Mc Clelland var utåt riktad och vänlig. Alla kände honom. Han kom också i kontakt med Mercury astronauterna medan han arbetade på Pershing (ett misilprogram). Då han var på Boeing kom han även i kontakt med Apolloastronauterna. Jag kände ingen som inte tyckte om honom, berättar Walter Kollosch.

Clark Mc Clelland säger, att en av grunderna till att han har beslutat sig för att berätta om sina upplysningar om UFO:n är, att han blivit svartlistad av någon orsak av NASA. Han har inte fått arbeta inom flygindustrin sedan 1992.

Clark är mycket talangfull, att han varit utan jobb så länge verkar för mig vara mycket konstigt, säger Walter Kollosch. Men han framlade inte ytterligare detaljer om Clark Mc Clelland.

Walter Kollosch visste också att Clark Mc Clelland på 1960-talet tog UFO-fenomenet mycket allvarligt. De talade om dem en gång sinsemellan, men Walter Kollosch sade att han inte önskade tala om ämnet när det fanns andra från området med.

Det fanns en del hemlighetsmakeri i rymdprogrammet den gången. De bemannade rymdflygningarna var faktiskt en del av det kalla kriget.

I början av 60-talet var hemlighetsmakeriet fortfarande vanligt. Några fick sina äktenskap förstörda på grund av det, säger Walter Kollosch.

Säkerhetsrisken av personalen var ett problem. Och de beslöt att Clark Mc Clelland inte fick arbeta för NASA.

1990 arbetade han direkt för rymdagenturerna på rymdfärdsprogrammet. Han var då under Spacecraft Operator (SCO), vilket bestod av att han hade ansvaret för rymdfärdens väder- och jordoperationer. Hans läromästare var SCO Senior Specialist Dennis Bestwick. Jag har inte min frihet att säga så mycket om Clark Mc Clelland avsked, berättar Dennis Bestwick. Hans arbete var felfritt, men något i hans säkerhet var inte bra. Inte olovlig, men ett och annat i hans data var inte så gott. Man skall klara en säkerhetsgodkännelse, säger han.

Det kan vara något så simpelt som ett skrivfel i hans data, inflikar Dennis Bestwick. Men vad det nu var så kunde inte Clark Mc Clelland godkännas och han fick lämna rymdfärdsprogrammet.

Clark var vänlig, han var utåtriktad, han var något excentrisk och han var välinformerad om många saker. Han var läraktig av alla uppgifter som han sattes på, upplyste Dennis Bestwick.

Med hänsyn till berättelserna om ufo-kontakterna på sin tid i NASA, säger Dennis Bestwick. Det var en längre tid rykten, men jag kan inte komma närmare in på dem. Astronauterna sade ingenting, de var mycket fåmälda. För mitt eget vidkommande vill jag varken säga om jag tror på dem eller inte, men det måste finnas andra varelser därute. Vi kan inte vara dom enda eller mest avancerade varelserna i universum, tillägger Dennis Bestwick.

För Clark Mc Clelland var det inget tvivel om att det inkom UFO-observationer från området. Det startade i början av 60-talet.

Han tog rapporterna och nedtecknade dessa för att sedan arkivera dem, som ledare av NICAPs avdelning på Cape Canaveral (senare Cape Kennedy), som den gången var den av nationens mest kända och mest inflytelserika civila UFO-organisationen.

En person som hade vetskap om Clarks UFO-rapporter var Richard Hall, dåvarande ledare av NICAP, Richard Hall var senare förman för "Fund for UFO-Research" och författare till åtskilliga, respekterade böcker om UFO.

Richard Hall är känd för sin speciella syn på många av de själv-goda UFO-forskarna. Han ger Clark Mc Clelland sitt utlåtande: Jag har känt honom i många år, och jag har i stor utsträckning samarbetat med honom, upplyser Richard Hall. Jag har haft det intrycket av honom att han var hederlig och samvetsgrann, rättfram person. Så jag kan gå i god för honom. Man bör lyssna mycket uppmärksam på honom. Jag tror han lägger korten på bordet. Han är ingen fantast, ingen lögnare, han är avslappnad, konservativ, och jag har stor respekt för honom.

Richard säger, att Clark sände många intressanta UFO-rapporter till NICAPs grundläggare major Donald Keyhoe och honom själv. Några av dessa är fortfarande hemliga.

Jag håller på vissa hemligheter som kommer att gå i graven med mig. - Saker som folk har berättat för mig privat, säger Richard Hall.

Fyra gäster vid Gemini.

Clark säger, att han har beslutat att offentliggöra vad han vet om NASA och berättelser om UFO.

En av hans rapporter:

Den 9 april 1964 blev Gemini Titan uppsänd från Cape Canaveral USAF Missile Test Range i Florida. Det var en obemannad uppsändning. Det fanns andra intelligenser som var mycket intresserade. Vem eller vad var det?

Jag var ung och arbetade som designer i Titan 11 Launch Operations Team i Hangar "U". Jag arbetade med en duktig ingenjör kallad Chuck. Vi hade ett problem förste trin på Titan och kallade det "POGO". Vid åtskilliga av de tidigare testflygningarna visade sig felen först vid avfyrningen. Raketen uppförde sig som en känguru "POGO" flög upp och ner när farkosten steg till väders.

NASA och USAF menade att felen var farliga för de astronauter som blev utvalda till att flyga med Gemini kapseln. Lyftraketerna kunde inte hålla de krav som NASA och USAF ställde.

Chuck och jag fick till uppgift att rita av lyftraketerna, för att finna ut vad som kunde vara fel. De ville stoppa POGO-effekten.

Det blev framlagt många förslag, och denna flygning skulle visa att vi hade löst problemet. I kapseln var det en "robot" också kallad "blackbox" - i det rum som astronauten skulle sitta. Den skulle insamla alla data, om problemet var löst.

Raketerna steg upp och började sända data, som tydde på att modifieringarna som vi gjort, hade reducerat POGO-effekten. Alla var nu nöjda med det.

Då Gemini -kapseln flög ut i rymden såg RCA annat. Den såg att kapseln inte var ensam. Fler instrument ritade kraftigt, kapseln hade fyra "gäster". RCA kontrollerade igen för att utesluta att det rörde sig om falska bilder. NASA, USAF och Martin Marietta, som byggt Titan 11 var förbluffade och kliade sig i nacken. Efter en del samtal kom det intelligenta svaret, vi hade sänt andra fysiska objekt tillsammans med Gemini-kapseln. Den totala tystnaden sänkte sig över området. Det hördes endast en svag viskning, annars ingenting. Sedan talade en person med ord som fick rädslan att lysa ur ögonen på de övriga. Jag sade: "Vad menar ni, UFO". Det var som jag tog herrens ord. Den djupaste stillhet som jag någonsin har upplevt omgav mig. Jag kände mig som ett barn, som hade upptäckts med händerna i en kakburk. En kall blick från NASA:s ombudsman och USAF:s officer. Det var faktiskt ett svar på det som jag så vulgärt hade sagt - det var UFO:n! Jag gick tillbaka till min uppgift och blev därefter en mycket intresserad observatör. Flera timmar efter att objekten hade dykt upp och mött Gemini-kapseln, dök en märklig och överklig grupp upp. Det var inte personer som arbetade på Cape Canaveral. Personalen kunde urskilja när främmande kom till arbetsområdet. Vilka de var, visste ingen - eller vad de gjorde. Ingen sa något.

Jag gjorde ett försök att identifiera dem, men körde huvudet direkt i väggen av total tystnad. En sak var säker: Denna grupp hade med Gemini-Titan och dennes gäster att göra.

Omkring en vecka senare pratade jag med en gammal vän kallad Vince. Han var säkerhetsbas hos Pan American på Cape, han vandrade runt på alla avfyrningsramperna.

Vince berättade för mig, att han hade transporterat några män till Cape Canaveral Skid Strip, (startbanan) vid denna tidpunkt när Gemini aktiviteterna var på gång. Han hörde en ung man kalla en annan överste. Vince berättade, att de bar "top sedet" godkännande, något som han endast hade sett en gång tidigare.

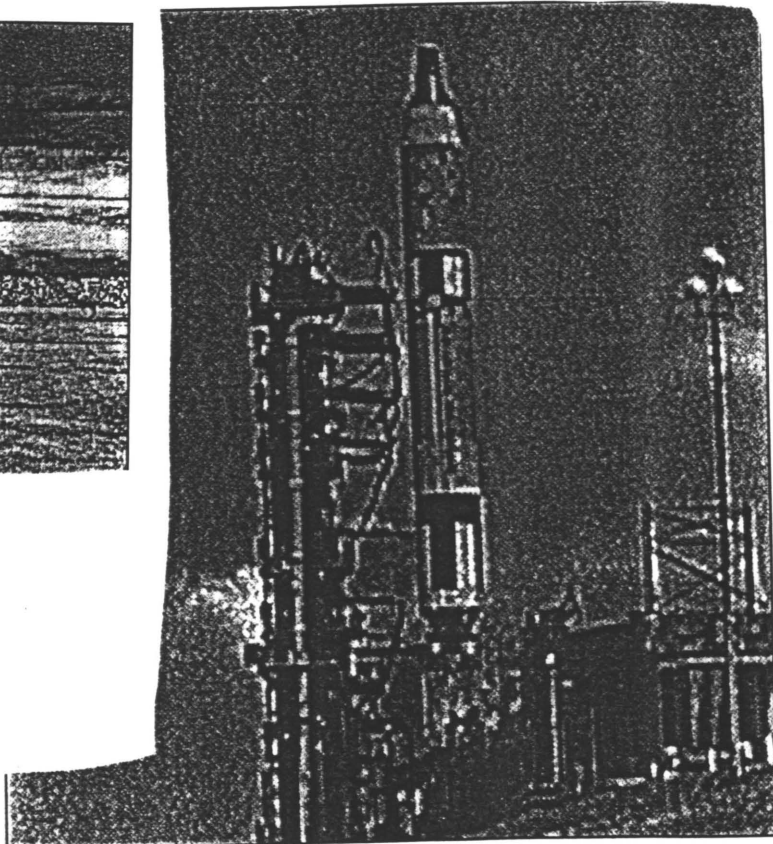
De hade nummer och bokstäver på sig. Han såg dem över ett bil-tak, då de steg in i hans patrullvagn. Han såg dem inte på nära håll. De bar inte uniformer, men de uppförde sig som militärer. De pratade om att vända tillbaka till Washington, DC.

För att göra en lång historia kort, beslutade NASA, USAF, Pentagon, Vita huset, NSA osv, att förklara händelsen som en normal aktivitet. Massmedierna smörjdes för att göra deras svar skarpare. De var beredda att slå piskan på NASA:s väntande presskonferans. NASA:s officiella svar, att objekten var små partiklar från Titan raketens frin, som flög med Gemini-kapseln ut i rymden.

Jag var på press konferensen och måste skratta åt förklaringen. Hur skulle ett avkastat raket-trin omge kapseln, kastat upp framför den, följa med ut i rymden och runt jorden? Jag höll mun, det gjorde jag, och jag behöll mitt jobb, för att insamla flera fakta, som jag nu utger i bokform.

*Gemini-Titan 2
opsendes i 1964.*

*Clark C.
McClelland.*

Isberg stort som Öland är på drift

LONDON. Bilden härintill visar bara toppen på isberget. Det sträcker sig 300 meter ner i djupet.

Jätteklumpen har döpts till B-10A. – Det utgör en fara för sjöfarten i området, säger Luis Catalan, kapten i chilenska flottan.

Hela 6,4 mil långt och 1,8 mil brett – mätten på B-10A är hisnande.

Isberget är fem gånger så långt som Manhattan i New York – och lika stort som Öland.

Just nu befinner sig isberget drygt 700 kilometer söder om Kap Horn i Sydamerika.

Bröt sig loss redan 1992

Redan i januari 1992 bröt sig en gigantisk ismassa loss från Antarktis. Sommaren 1995 delade sig ismassan i två delar.

Den ena döptes till B-10A och den rör sig nu 1,5 mil om dagen i riktning mot Sydamerika.

Än så länge befinner sig B-10A inte i några flitigt trafikerade farleder. Men än-

då varnar sjömän för att isberget kan ställa till stor skada. Särskilt när mindre block slits bort från det väldiga berget.

Varning vid Kap Horn

– Allt som har de här dimensionerna och flyter omkring på havet utgör en fara för sjöfarten i området, säger Luis Catalan.

Den chilenska kaptenen befarar att fartyg som rundar Kap Horn kan kollidera med B-10A.

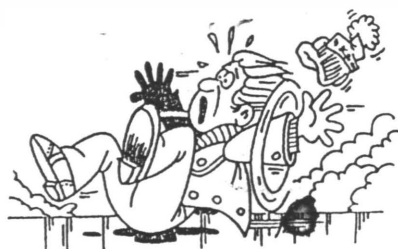
Men tro inte att B-10A är det största isberget som brutit sig loss från Antarktis. Det finns faktiskt ett isberg som är ännu större.

Det har döpts till A-38 och är 16 mil långt och fyra mil brett. Men det finns ingen anledning till panik. A-38 befinner sig än så länge på tryggande avstånd från land.

LONDON

Anders Hvidfeldt

Ett gigantiskt platt isberg driver mot Eldslandet i Sydamerika och kan bli ett hot mot sjöfarten i området. Isberget, kallat B-10A, är den större delen av en enorm ismassa som bröts loss från Antarktis 1992.

Öland

Så här stort är isberget i jämförelse med Öland.

Höjd över havsytan: 50 meter

Längd: 64 km

Bredd: 18 km

Position: 700 km söder om Kap Horn

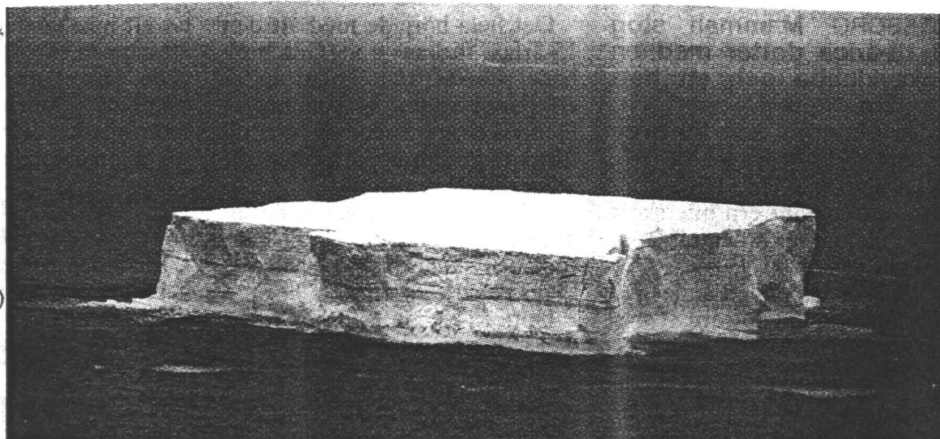
Djup under havsytan: 300 m.

B-10A's väg
Vornal väg för isberg

B-10A kurs
Rör sig mellan 11 och 14 km om dagen beroende på vindarna. Befinner sig 1 600 km vid sidan av de stora farlederna mellan Antarktis och Sydamerika.

Isberg – ett hot mot sjöfarten
Den 14 april 1912 sjönk "Titanic" när hon kolliderade med isberget Tempango. 1 517 människor dog.

Storlek på isberget
Tempango: 92 m
Titanics
längd: 270 m

VÄRLDENS STÖRSTA ISBIT Isberget flyter 700 mil söder om Kap Horn. När bitar lossnar måste båtarna se upp.

Foto: AP

Svar på Julnötterna

Gåtor

1. Alla månader har minst 28 dagar.
2. 9.
3. Nej, det går inte eftersom han är död.
4. Januari.

Flugproblem

Alternativ c. Vikten beror på burkens massa (inklusive flugorna), flugornas position kan inte påverka den.

Karamelligt

61 barn, varje barn får 37 karameller var.

Potatissäck

53 säckar med 131 potatisar i varje.

Hinkvis

Steg 1. Fyll tre liters hinken och håll innehållet i fem liters hinken.

Steg 2. Fyll tre liters hinken igen och fyll fem liters hinken. Då har du en liter kvar i tre liters hinken.

Steg 3. Häll ut innehållet i fem liters hinken, håll över en liter från tre liters hinken till fem liters hinken.

Steg 4. Fyll tre liters hinken och håll över innehållet i fem liters hinken.

Voilà, fyra liter!

Snigelfart

Den första dagen når snigeln en höjd av 5 meter, åker tillbaka 4 meter och har alltså totalt kommit upp 1 meter. Den andra dagen når han 6 meter, men åker tillbaka till 2 meter osv. Den femtonde dagen når han 19 meter och åker tillbaka till 15 meter. Alltså når snigeln toppen den sextonde dagen.

God Jul

&

Gott Nytt År !

